

ACTIVITATS

Festa de la renovació de la Flama de la Llengua Catalana

Els dies 4 i 5 de març es varen celebrar els actes de la Renovació de la Flama de la Llengua Catalana; Enguany organitzats per la Unió Excursionista de Sabadell, que aquest any va commemorar els seus 25 anys. Dits actes s'iniciaren el dissabte amb l'encesa de la Flama al peu del campanar de Sant Feliu, a Sabadell. Josep Ibars, president de la UES, va dirigir unes paraules sobre la Festa, la qual comptà amb la col·laboració d'Òmnium Cultural. A l'acte hi fou present Josep Barberà, Veguer del Vallès i Antoni Farrés, alcalde de Sabadell el qual ens oferí un parlament: *"Com que la Flama de la Llengua és el que ens ha convocat, permeteu-me afegir-hi unes quantes reflexions.*

Al llarg dels últims anys la presència de la llengua ha anat avançant en tots els àmbits de la vida pública. Això és obvi.

Sabadell que, com sabeu, durant els anys cinquanta i seixanta acollí importants onades immigratòries, també és un exemple del procés normalitzador. A la nostra comunitat ciutadana, tan diversa en els vessants cultural i lingüístic, hem anat fent camí de manera ininterrompuda .

Des de les primeres experiències en l'àmbit de l'educació - tots deveu recordar aquella que vam denominar "Font Rosella" - fins ara, que tenim totes les escoles impartint el català com a primera llengua, moltes, moltíssimes persones han aportat el seu esforç per anar endavant, per ajudar a normalitzar la situació lingüística. Però deixeu-me que avui expressi també, precisament en aquest acte, una certa preocupació. En les darreres setmanes m'ha semblat observar com si des de diversos estaments es volgués tirar enrere. Tant en l'àmbit judicial com en algunes esferes polítiques, s'apunten posicions contràries a la plena normalització. Hi ha problemes, i ho sabeu, perquè han transcendit.

Enfront d'aquest fenomen, cal reaccionar amb un alt grau de consciència. De la llengua, no n'hem de fer motiu de confrontació. Com en tot el trajecte dut a terme fins ara, crec que en aquestes qüestions cal actuar amb molta tolerància, però deixant ben clar que el procés que ens ha de portar a una situació de plena normalització és del tot irrenunciable. Que no es pot fer ni un pas enrere. La tolerància, doncs, però també -diguem-ho clar - el necessari esforç compartit per tothom, no pas unilateral, són el camí que ens ha de portar realment a la normalitat del català a les institucions, a la ciutat i al país sencer.